1. UNIVERSITATEA CRAIOVA

(17 11 3 3 34-17 25 p)

ÎN CĂUTAREA UNEI „EXPRIMĂRI" CÎT MAI CONVINGĂTOARE

Universitatea Craiova, liderul autoritar al acestui prim campionat... lung, și-a construit frumoasele sale victorii de toamnă pe marea înfrîngere suferită în epilogul „cursei" precedente. Pierderea unui titlu la un gol diferență ar fi putut avea urmări dureroase, ar fi putut zdruncina orice echilibru. Dar... **„Nu-i nimic** — le-ar fi spus, atunci, jucătorilor săi, un antrenor foarte bun pedagog. **Priviți eșecul nostru ca pe un vis urît și uitați-l așa cum se uită un vis urît".** De altfel, între acel final, aproape neverosimil, și startul în noua cursă n-a fost vreme pentru lamentări. La Petroșani, **Oblemenco** — cel mai eficace atacant al ultimilor ani — marchează primul gol al campionatului, vestind parcă tuturor că Universitatea atacă din nou un pisc încă neatins de o echipă studențească. 2—0 cu Steagul roșu, 2—0 pe Bega, 1—0 cu „Poli" Iași, 1—0 la Cluj cu „U", 3—1 cu Sportul studențesc. Din etapa a treia, Universitatea se instalează în fotoliul... plușat al primei noastre divizii. Echipa întregii Olteniii trece, apoi, ca un tăvălug, peste F.C. Constanța și U.T.A., la ea acasă, pe Mureș, acolo unde pierduse totul, cu trei luni în urmă. Cineva trebuia, totuși, să stopeze, din cursa sa dezlănțuită, echipa celor 30 000 de spectatori permanenți de pe stadionul Central. Și iată, cupa amară a primei înfrîngeri — după o suită impresionantă de 20 victorii (oficiale și amicale) — îi este oferită, în a 11-a etapă a campionatului, de năbădăioasa echipă din Tg. Mureș. O mică bătălie pierdută, fără prea mari urmări, pentru că urmează un 5—0 sec administrat C.F.R.-ului din Cluj și un spectaculos 4—3 la Bacău. Abia după eliminarea din Cupa U.E.F.A., Universitatea dă semne de oboseală. **Fără forța ei de șoc Oblemenco—Bălan, fără alți cîțiva titulari — accidentați sau suspendați — liderul reduce fuleul, bate chiar pasul pe loc** (două înfrîngeri consecutive, la Pitești și București, cu Steaua). Un 2—0 cu Petrolul, în finalul turului, îi permite să se distanțeze din nou. Și, fapt semnificativ, seria golurilor turului, deschisă de **Oblemenco**, este încheiată de celălalt golgeter, **Bălan**, în minutul 90, a doua zi după împlinirea unui sfert de veac de la înființarea clubului.

Finalul turului găsește echipa Olteniei la 5 puncte în fața F.C.-ului din Constanța și la 6 puncte înaintea trio-ului Steaua—Dinamo—F.C. Argeș. **I discutabil, este un rezultat excelent, obținut în urma unei EVOLUȚII FOARTE BUNE.** Și, totuși, craiovenii — jucători, antrenori, suporteri — afirmă că se putea mai mult. Simplă supoziție ? Nu, nu credem. Vom încerca să demonstrăm acest adevăr, împreună cu omul care conduce, cu pricepere și pasiune, formația-lider. Și o vom face în ordinea... clasamentului lui, adică al antrenorului **Cernăianu** : 1. **Atacul**; 2. **Apărarea**; 3. **Mijlocașii.**

1. **ATACUL — UN FRUMOS RECORD : DOUĂ GOLURI DE MECI !** Universitatea este singura echipă care a marcat, în tur, în medie cîte două goluri de meci. Doar într-o singură partidă, cu Steaua (0—1), n-a reușit să înscrie. Foarte semnificativ e faptul că **aproape jumătate din goluri (15) au fost marcate în deplasare, unde atacanții (Bălan, Oblemenco, Tarălungă, Marcu, Niță) s-au simțit mai în largul lor, șarjînd eficace pe spații mai puțin aglomerate. Mai greu, în unele meciuri chiar foarte greu, s-au descurcat acasă, de cîteva ori reușind abia în ultimele minute să înfrîngă cerbicia unor apărări supraaglomerate** („Poli" Iași, Dinamo, C.S.M. Reșița, F.C. Constanța, Petrolul). Dar, în general, desfășurînd un joc pe extreme, cu unul sau două vîrfuri masive, cu derutante schimburi de locuri, atacul și-a făcut pe deplin datoria în prima parte a campionatului. O afirmă și...

Constantin Cernăianu : „Atacul a jucat bine. Aș putea spune chiar că a fost punctul forte al echipei, deși în final randamentul tuturor celor din prima linie a fost mai scăzut, ratîndu-se foarte multe ocazii favorabile..."

2. **APĂRAREA — EVOLUȚIE CONSTANT BUNĂ.** Excelent a început turul apărarea Universității. În primele cinci etape nu cedase decît o dată ! Nou venit, **Boe**, s-a încadrat imediat, alcătuind, împreună cu **Bădin** și **Deselnicu**, acel „triunghi de fier" din centrul apărării peste care s-a trecut foarte greu. Abia în partea a doua a turului garda porții lui **Manta** a mai slăbit vigilența, permițînd atacanților adverși să-și creeze culoare de șut. Accidentarea lui **Velea** și suspendările lui **Deselnicu** și **Niculescu**, urmare a acumulărilor de... nervi și cartonașe, au privat echipa de întreaga ei capacitate defensivă. 17 goluri primite în 17 etape ! Cîte unul de meci. Multe, puține ?...

Constantin Cernăianu : „Mai puține decît în anii trecuți, de acord. Numai că multe dintre golurile primite s-au datorat unor greșeli elementare ale apărătorilor, precum și unor decizii eronate ale arbitraj. Puteau fi evitate..."

3. **MIJLOCAȘII — EFORTURI GENEROASE, DAR INSUFICIENTE.** În ultimii ani, Universitatea și-a schimbat modul de a acționa în teren, **urmărindu-se valorificarea la maximum a însușirilor jucătorilor.** Trecerea din apărare în atac constituie marea problemă a liderului și rezolvarea ei depinde, în proporție de 90 la sută, de exprimarea în joc a mijlocașilor. **Strîmbeanu** continuă să „are" terenul cu generozitatea lui dintotdeauna, dar n-a marcat nici un gol în 17 etape. Mezinul campionatului, **Balaci**, a urcat rapid treptele consacrării datorită aceluiași mare travaliu și intercalărilor mai dese în prima linie, perpendiculare pe poarta adversă așa cum pretinde fotbalul modern. Cu toate acestea, în clasamentul antrenorului, comportarea mijlocașilor craioveni se află pe ultimul loc. Motivele ?

Constantin Cernăianu : „Universitatea nu are un mare jucător de concepție. Mijlocașii continuă încă să mai care mingea, fiind ratate în acest fel starturile lui Marcu și Țarălungă, demarcările lui Bălan și Oblemenco. Simplificarea la maximum a trecerii din apărare în atac e o adevărată artă la care nu se poate ajunge ușor. Este, dacă vreți, marea artă a fotbalului de azi...".

Cele 25 de puncte înscrise la activul Universității constituie o excelentă rampă de lansare, în retur, spre marea cunună de lauri. În această iarnă Craiova visează mai mult ca oricînd. Și are toate motivele să spere într-o frumoasă și meritată VICTORIE a celei mai talentate echipe care a alimentat-o vreodată pe prima noastră scenă fotbalistică.

Laurențiu DUMITRESCU

Atacurile rapide, pe extreme (în clișeu — Țarălungă, în duel cu fundașul Cazan, de la Sportul studențesc) au creat numeroase breșe în apărările adverse, soldate cu goluri spectaculoase.
Foto : Virgil ONEȘA

2. F. C. CONSTANȚA

(17 9 2 6 30-18 20 p)

ACUMULĂRI PE TOATE PLANURILE

Pentru a analiza și a aprecia comportarea formației constănțene simțim nevoia unei scurte retrospective, la ceea ce a fost în campionatul trecut. De ce vom face acest lucru ? Pentru că vom vedea cîtă diferență este între comportarea de atunci și de acum a echipei de pe litoral. Nu vom uita că în vară, **F. C. Constanța** a avut destule momente grele. În turul precedentului campionat, după etapa 8-a, s-a aflat pe primul loc, dar a obosit prematur, terminînd turul pe poziția a 13-a. A avut un retur dificil, care a aruncat-o chiar pe penultimul loc (în etapele 19 și 20, de pildă), ca în cele din urmă, să termine, nu fără dificultate, pe locul 8, după ce fiorii retrogradării bîntuiseră inimile jucătorilor, antrenorilor și suporterilor. Bilanțul — sub 50 la sută, adică 28 de puncte din 30 de jocuri și un golaveraj de +1 (35—34), arătînd potențele atacului, dar scoțînd în relief o mare deficiență, organizarea apărării.

Plecînd de la acest bilanț nesatisfăcător, la Constanța a fost o vară... fierbinte, plină de griji și preocupări. **Și în acest tur de campionat, în linii generale, comportarea lui F. C. Constanța s-a situat la alți indici, incomparabili mai buni. Cînd facem această apreciere nu avem în vedere numai locul ocupat în clasamentul turului (2), mai mult decît meritoriu, evident, poate peste așteptările multora, ci comportarea de ansamblu, jocul în sine, evoluția (cu cîteva excepții) constant bună.** Avem în vedere poziția ocupată după fiecare etapă, ca o rezultantă a evoluției și rezultatelor, chiar dacă unele dintre aceste rezultate pot fi (și sînt) contestate. Dar surpriza face parte din fotbal și nu vine întîmplător, ci ca urmare a unor scăderi — în cazul înfrîngerilor — sau a unor sclipiri — cînd a fost vorba de succese inedite, în deplasare, de regulă. Să revenim la cifre, urmărind linia unui imaginar grafic al evoluției : **etapa I — locul 7—12 (1—1 cu Dinamo, în deplasare) ; II — 4 (2—1 cu Steaua, acasă) ; III — 2 (1—0 cu Jiul, în deplasare) ; IV — 6—7 (1—0) la Timișoara) ; V — 3 (1—0 cu Steagul roșu — a) ; VI — 2 (2—1 la Reșița) ; VII — 2 (5—1 cu C.F.R. Cluj — a) ; VIII — 2 (1—2 la Craiova) ; IX — 2 (3—0 cu F. C. Argeș — a) ; X — (2—1 cu U.T.A. — a) ; XI 2 — (2—2 la Bacău) ; XII — 2 (2—3 la Sportul studențesc) ; XIII — 2 (2—0 cu Poli. Iași — a) ; XIV — 2 (0—1 la Ploiești) ; XV — 2 (1—2 acasă, cu A.S.A.) ; XVI — 2 (4—0 cu Rapid — a) ; XVII — 2 (1—2 cu „U" Cluj — d).**

Observăm evoluții distincte : 1. Excelentul start, cu 11 puncte din 7 jocuri, cu meciul egal la Dinamo și victorii la Petroșani și Reșița, în care **F. C. Constanța impresionează prin echilibrul valoric, omogenitate, forță ofensivă**, chiar dacă la Reșița s-a exprimat cu arma contraatacului. S-a văzut clar că integrarea lui **Vigu** și **Lică**, noii veniți, a dat echipei pulsul de echilibru între compartimente, **mărindu-i potențialul de joc la mijlocul terenului și organizarea mai eficientă a atacului, în care cuplul de golgeteri (Caraman — Mărculescu)** a fost mai bine servit de **Tănase** și **Lică**, extreme cu mare zonă de acțiune, și sprijinit de serviciile lui **Vigu**, venit la Constanța cu hotărîrea de a arăta că mai poate fi de folos unei echipe cu pretenții ; 2. După eșecul, nu de neașteptat, de la Craiova, **F. C. Constanța beneficiază de două jocuri acasă, pe care le cîștigă** (cu **F. C. Argeș** și **U.T.A.**) și **cu punctul de la Bacău se arată principalul contracandidat al liderului**, în spatele căruia a stat 13 etape din 17 ; 3. Dar cînd îi era lumea mai dragă, a urmat sincopa din 25 noiembrie, cînd a pierdut acasă, cu **A.S.A.** (1—2) și cînd **F. C. Constanța a scăpat... plasa Universității Craiova.** Atunci, ca și înainte cu cîteva etape (a cîștigat greu în fața ieșenilor, după un meci slab), **constănțenii au acuzat o oboseală psihică**, care le-a diminuat nu potențialul fizic, după cum ne confirma antrenorul **Emanoil Hașoti** și medicul **N. Andreescu**, ci posibilitățile de exprimare tehnico-tactice, evidente în controlul defectuos al balonului, în neputința de a-și construi jocul în funcție de replica adversarului. Nealterarea capacității fizice a fost confirmată de jocul cu Rapid (4—0), dar și infirmarea unei căderi psihice, mai ales că pe umerii echipei n-au fost sarcini sau examene extenuante și nici eșecuri catastrofale, pentru că a pierde un joc de campionat nu este motiv de dramă. **Părerea noastră este aceea că, în general, comportarea formației constănțene a fost bună.**

Trio-ul Mărculescu-Tănase-Caraman (cu jambiere în dungi) va fi stopat din acțiune de intervenția lui Dincuță. Fază din meciul Petrolul — F.C. Constanța, pe care oaspeții l-au pierdut la limită (0—1), unul din cele două jocuri în care atacul constănțean nu a marcat gol.

Foto : S. BAKCSY

rod și al unei mentalități schimbate, exprimată printr-o viață extrasportivă care nu a mai ridicat probleme, că instruirea s-a situat la un nivel superior, grație și condițiilor materiale foarte bune de care dispune astăzi clubul. Căderi ca cele din meciul cu A.S.A. în care orientarea tactică a suferit, în primul rînd, sînt totuși de neînțeles. De fapt, atunci a fost punctul critic, pentru că după ce în primele zece etape, echipa primise doar 6 goluri, în următoarele 5 (XI—XV) cedase tot de atîtea ori.

Ceea ce a realizat F. C. Constanța este acea omogenitate, exprimată și prin folosirea în cele 17 jocuri doar a 18 jucători (a treia echipă în acest sens), cu un nucleu de 7 fotbaliști care sînt prezenți, de altfel, și în echipa turului, cu o sumă a notelor dintre cele mai bune. Aceștia merită a fi evidențiați : **Vigu (132 p), Antonescu (130), Lică (125), Tănase (124), Nistor (123), Mărculescu (122), Caraman (119), cărora li s-au alăturat, cu randament sporit față de anul trecut, Stoica** (mai bun ca fundaș central), **Constantinescu, Ștefănescu** și **Ghirca.** Iar gustul eficacității nu l-au mai avut doar **Mărculescu** (10 goluri) și **Caraman** (7), principalii realizatori, ei și **Tănase (3), Vigu (2), Oprea (2), Bălosu, Constantinescu Negoescu, Ghirca, Lică** (pentru el un gol, totuși, ca atacant, e puțin) și **Stoica**, adică aproape toată echipa.

Am făcut loc în aceste rînduri și unei aprecieri a antrenorului Hașoti, care ne scutește de alte concluzii privind comportarea echipei : **„Raportînd-o la nivelul fotbalului nostru, evoluția echipei a fost bună, existînd tendințe și posibilități de noi acumulări".** Iar la aceasta, noi am adăuga că **jucătorii și antrenorii lui F. C. Constanța trebuie să raporteze evoluția formației lor și la fotbalul internațional, unde motivele de satisfacții — și nu numai în cazul echipei de pe litoral — nu sînt atît de mari. Mai ales că F. C. Constanța și-a propus ocuparea unui loc bun în finalul campionatului și participarea la „Cupa U.E.F.A.".**

Constantin ALEXE